

Artikel van de Maand – Mei 2011

Zending en eschatologie (1) - Exodus

Door Dr. Steef van 't Slot

Er zijn goede redenen over dit onderwerp te schrijven, vanwege de toekomstige aard van Gods Koninkrijk en het feit dat een doel van wereldzending is, de komst van de Heer en de glorieuze manifestatie van Zijn Koninkrijk op aarde te bespoedigen. Er is ook een direct verband tussen zending bedrijven om het Koninkrijk te zien doorbreken in kracht, en haar aardse agenten die lijden om het tot volheid te zien komen. Daarom bedoelen deze artikelen bij te dragen tot de voorbereiding van de kerk in het algemeen en

zendelingen in het bijzonder, te willen lijden voor de Koning, Zijn Zending en het Koninkrijk.

Daarom ben ik van plan tien afleveringen aan dit onderwerp te wijden. Dit jaar bekijken we vijf OT boeken; daarna nog vijf in het NT. We beginnen nu met Exodus en zullen vooral kijken naar de eschatologische implicaties van de plagen die plaatsvonden in Egypte.

Het is goed naar het bredere bijbelse perspectief van de plagen te kijken. Wanneer we de eschatologische connotaties van Ex. 5-12 begrijpen, zullen we het verhaal van de plagen vanuit een ander, rijker perspectief lezen en wordt het uitgetild boven het niveau van louter geschiedenis tot het niveau van nog te vervullen profetie. Dan wordt het van groot belang voor Gods wereldwijde volk van vandaag, en voor hun gedrag ten opzichte van de wereld.

Er zijn zeker overeenkomsten tussen de verlossing van Israël uit Egypte in de tijd van Mozes¹ en de uiteindelijke verlossing van Gods volk aan het eind der tijden. Er zullen ook overeenkomsten zijn tussen de grote verdrukking die nog komen moet en de plagen die Egypte troffen. We kunnen er niet teveel over in detail treden, maar enkele moeten genoemd worden om deze belangrijke profetische elementen van Exodus te kunnen bevatten.

Het *eerste* opmerkelijke aspect is, dat toen Israëls verlossing naderbij kwam, hun omstandigheden aanvankelijk verslechterden.² Hun slavernij werd een volledige verdrukking. Jezus zei dat dit ook zo zou zijn voor Zijn volk in de eindtijd.³

In de *tweede* plaats zien we dat *nadat* de plagen hadden plaatsgevonden, de Israëlieten Egypte verlieten en naar de woestijn trokken. Dat herinnert ons aan wat we in Openbaring⁴ lezen, waar de vrouw⁵ toevlucht geboden wordt tegen de woede van de duivel, *na* (of mogelijk tijdens) de zeven bazuin-rampen.⁶

¹ Omstreeks 1447 v.C.

² Ex. 5

³ Matt. 24:21,22

⁴ Op. 12:14

⁵ De vrouw wordt begrepen als een beeld van de kerk voorstellende

⁶ Op. 8, 9 & 11

Een *derde* aspect dat onze aandacht trekt, bestaat uit twee gelegenheden waar we lezen dat zo'n plaag 'in Egypte nog nooit voorgekomen was, en ook niet meer zal plaatsvinden'.⁷ Dat herinnert ons aan de wijze waarop Jezus de grote verdrukking van de eindtijd beschrijft.⁸

Ten *vierde* zien we in Openbaring de bediening van de twee getuigen, die ons herinnert aan die van Mozes en Elija.⁹ Beide verschenen op de berg der verheerlijking om met Jezus te spreken over Zijn uitgang (Grieks: *ἐξόδος*, exodus) die Hij op het punt stond te voltrekken in Jeruzalem.¹⁰ Mozes verscheen op het kritieke moment (*Israëls* verdrukking in Egypte, juist vóór de uittocht), en hij verscheen opnieuw op het kritieke moment in *Jezus'* leven (alvorens Zijn verdrukking in te gaan, juist voor Zijn uittocht uit de dood). Tenslotte verschijnt hij¹¹ op het kritieke moment van de grote verdrukking, vóórafgaand aan de ultieme verlossing van de kerk.

Een *vijfde* element zien we in de overeenkomsten tussen het lied van Mozes in Exodus en de parallel daarvan in Openbaring.¹² Het feit dat de tekst in Openbaring 'lied van Mozes' wordt genoemd, verbindt beide passages zodat het exodusverhaal profetische relevantie krijgt. De consequentie is, dat de nog toekomstige gebeurtenissen in Openbaring geïllustreerd worden door de plagen van Egypte. Zulke schrift-verbindingen zijn niet toevallig, en moeten daarom als elkaar aanvullend worden begrepen, zodat ieder bepaalde details van het geheel verklaart.

Een *zesde* aspect is dat Israël *in Egypte* was (en nog *niet eruit!*) toen de plagen woedden over het land. Bij *vijf gelegenheden* zei God: 'Ik zal anders omgaan met het land Gosen' (waar Israël woonde).¹³ We kunnen niet met zekerheid zeggen dat Israël niet geraakt werd door *enige* plaag, maar er staat *evenmin* dat dit *wel* zo was; terwijl deze vijf maal gezegd werd dat ze *niet* getroffen werden het principe lijkt te vestigen dat God Zijn volk bewaart *temidden van de verdrukking die anderen treft*. Als dat principe gevestigd werd in het OT, lijkt er geen reden te zijn waarom het niet eschatologisch toepasbaar zou zijn in het NT.¹⁴ Deze argumenten lijken zich alle uit te spreken *tegen* de theorie van een opname van de gemeente voor de grote verdrukking, zoals velen verwachten en prediken. Israël, Gods oude volk had geen eenvoudige uitweg. Jezus had die ook niet. Waarom denken we dan dat Zijn bruid die wel zal hebben?

⁷ Ex. 10:14; 11:6

⁸ Matt. 24:21

⁹ Op. 11:5,6

¹⁰ Luk. 9:31

¹¹ Het zal iemand zijn wiens bediening erg lijkt op die van Mozes; het zal geen reïncarnatie van Mozes zijn – aangezien de bijbel zo iets niet leert

¹² Vergelijk Ex. 15 met Op. 15:3,4

¹³ Ex. 8:22; 9:4,26; 10:21-23; 11:7

¹⁴ Op. 3:10 wordt vaak foutief geïnterpreteerd alsof 'bewaren voor' zou betekenen 'eruit (op)halen'. Het Griekse werkwoord *τήρέω*, *tereoo*, betekent echter 'bewaken, oppassen', of 'de wacht houden' – en beweert derhalve het tegendeel van die foute interpretatie

